

Carta al Alcalde, Sr. Joaquim Ferriol

Sirvan estas línies para hacer una reflexió, personal eso sí, sobre Vd. y también sobre el equipo de gobierno que Vd. dirige. No sé, tengo mis dudas, seguro que los hilos no los mueve Vd., sino que los mueven otros.

Sr. Ferriol, personaje por lo menos carismático donde los haya, por su manera de responder con esas miradas de querer fulminar cuando alguna cosa le molesta o esas miradas por encima del hombro menospreciando a todo el mundo Y digo con miradas porque el don de la palabra se le resiste.

Carismático, Sr. Ferriol por su manera de ir por el pueblo, mirando al suelo, no sé qué espera encontrar, ¿o es que mira al suelo para no tener que saludar a los ciudadanos/as? ¿o quizá es que Vd. considera que está por encima de todos nosotros?

Carismático, Sr. Ferriol en su manera de hacer, a veces me hace recordar épocas ya pasadas y que todos querriamos olvidar. Sirva como pequeño ejemplo su negativa a atender personalmente a quien desea hablar con Vd., está claro, es un hombre muy ocupado como para perder el tiempo hablando con los vecinos/as de sus problemas.

Carismático, Sr. Ferriol por su cobardía para afrontar las reuniones en los barrios, cobardía en el mejor de los casos, quizá es que no le gusta estar con seres que Vd. considera inferiores.

Sí, Sr. Ferriol, carismático, tecnócrata y por encima

del bien y del mal, y los que lo acompañan en su labor han aprendido mucho de Vd. Debo reconocer que alguna cosa hace bien, ha conseguido que aprendan de pe a pa la lección sus compañeros del equipo de gobierno.

Siento decir esto por las personas que depositaron la confianza en ustedes, no digo que se equivocaron porque decir esto no sería real, parecían una cosa, pero el poder ha hecho mostrar la verdadera cara de cada cual. La mayoría de las personas que les hicieron subir están decepcionadas, rabiosas o incluso contentas, ahora ya saben lo que no deben volver a votar.

Estamos en un pueblo muy especial Sr. Ferriol, un pueblo donde hasta que entraron ustedes a gobernar, todos nos mirábamos de tú a tú. El hecho de gestionar un Ayuntamiento, que no mandar como Vd. dice, implica diálogo, accesibilidad y muchas más virtudes más que no son patrimonio de Vd.

Para acabar Sr. Ferriol, decirle que los que vivimos en este pueblo, una gran mayoría trabajadores, no entendemos su manera de hacer, de pensar y de actuar, sólo les interesa entenderla a aquellos pocos que se benefician de alguna manera de su gestión totalmente partidista.

Advertirle Sr. Ferriol, que ya sé que no va a contestar esta carta, hasta aquí podríamos llegar, tomarse la molestia de contestar a un ciudadano, un simple trabajador que lo único que pretende es ser tratado como persona.

FRANCISCO CARMONA SANTACRUZ
Lliçà d'Amunt

PEYUS ÒPTIMUS

Odalisca

Els que ens guanyem la vida enregistrant notícies, topem amb un fenomen ben curiós com és el comportament de la gent quan te una càmera de televisió a prop.

Seria injust obviar que per a la gran majoria el fet és irrellevant i la seva actitud és la mateixa que tindrien si la càmera no hi fos (que és el que un professional agraeix i el que el sentit comú reclama), però no sempre és així.

Parlo dels que voldrien sortir (que són majoria) i dels que no, que curiosament t'ho solen fer notar amb escarafalls d'extrafolària vehemència. Una minoria, aquesta, que es subdivideix en els que diuen no (i volen dir no) i els que diuen no, però volen dir sí: uns pobres tipus que lluny de comportar-se amb discreció es fan notar, evidenciant mancances afectives per resoldre.

També hi ha l'individu que sense voler et regala un bon pla en una actitud que per a ell resultarà ser compromesa de la qual cosa no te n'assabentes fins al moment en que et ve a veure roig d'ira i amb la intenció de fer-te empassar la cinta.

Em vaig trobar amb un cas d'aquests quan era director de **Granollers TV**. Resulta que vàrem emetre imatges d'una festa de barri on hi sortia un senyor molt entonat que sense advertir la presència de la càmera, ballava movent-se amb la finor d'una autèntica odaliska.

La demostració era tan vistosa que naturalment va sortir en un dels *planos* de la notícia i si bé els autors de la informació no van actuar de mala fe, el *ballarí* es va molestar perquè era un comercial conegut que en veure's per la tele ballant amb tanta passió va témer que la gent se li'n *fotria* sense pietat. Encès com estava, va venir al meu despatx i va escridassar-me com si hagués estat jo el culpable d'haver-li encomanat tan suggestives ondulacions.

Res sorprèn tant com la capacitat que tenim de dir el que no pensem o de culpar als altres d'allò que ens perjudica. Un predicar, aquest darrer, que em recorda el d'un conegut pare de família granollerí que molest perquè el seu fill es bevia tots els *cubates* d'una discoteca, va maquinat per fer tancar l'establiment.

Jordi PEY
Periodista
granollers@
jordipey.com

Aclariments per al·lusions de la Junta del Casino Club de Ritme

Després dels diversos escrits apareguts a la premsa comarcal en les darreres setmanes amb referència a l'entitat Casino de Granollers i més concretament al projecte d'obres recentment aprovat en l'assemblea del passat 12 de febrer, aquesta junta vol fer-ne els següents aclariments:

Totes les crítiques que s'han escrit, com molt bé sabran apreciar els lectors que siguin mínimament coneixedors dels afers d'aquesta entitat, provenen de persones força interessades en desacreditar qualsevol iniciativa que provingui de la junta actual, i d'altres persones afines a ells, per motius obvis.

Els escrits publicats, denoten el més absolut desconeixement del projecte que intenten desqualificar, abundant amb falses i errònies informacions, parlant d'hipoteques que no existeixen i intentant generar la màxima confusió amb faules, nostàlgics sentiments, crides a la mobilització popular, i d'altres paranys.

Cap de les persones que han participat en aquests escrits, va dignar-se **ni tan sols assistir a l'assemblea de socis, per informar-se'n**, ni va deixar sentir la seva veu a l'únic lloc on hagués pogut ser útil, ni va exercir el seu dret de vot. Sembla ser que els resulta més rendible fer-se sentir a través dels mitjans públics.

Com és natural pensem que també es probable que intentin fer llenya de l'arbre caigut, i esgrimiran en un moment o altre el fet de que l'esmentada assemblea del 12 de febrer, hagi estat impugnada per un altre soci, que evidentment ho ha fet per motius totalment aliens al tema del projecte i esgrimint el pretext de que la convocatòria s'havia enviat 24 hores tard, (estatutàriament s'havia d'haver enviat quinze dies abans i es va enviar només amb catorze dies), la qual cosa no deixa de ser veritat, encara que anecdòtic i que només serveixi per donat suport legal a la persona impugnant. **Ja ens estranya que encara no hagin intentat treure'n partit, esgrimint que aquestes 24 hores varen suposar vitals per impossibilitar l'assistència de tots ells a l'assemblea i poder-ne aportar la seva opinió allà on tocava, però suposem que tot**

arribarà!. Potser sí que amb un dia més de temps, haguessin pogut venir tots!

Tots ells confessen sentir-se veritablement angoixats pel futur d'aquesta entitat a la que se senten tan íntimament lligats, i en la qual sembla ser que havien depositat totes les esperances per donar sortida a les seves necessitats lúdiques. Probablement per això a cap d'ells se'ls veu mai participar de les activitats del Casino.

És molt senzill titllar de "sortida fàcil" els èxits dels altres. Sobretot si l'anàlisi es practica amb l'únic objectiu de desqualificar, i des d'una posició de força. No obstant, tothom coneix fins on han arribat les actuacions de les juntes anteriors.

Aquesta junta no té cap ganes ni necessitat de polemitzar, i molt menys a través dels mitjans on no pertoca i on gaudim de clar desavantatge. No busquem cap altra publicitat que no sigui per potenciar el Casino a través del seu bon nom i de les seves activitats.

Només volem deixar ben clares les següents qüestions envers el projecte d'obres aprovat:

- **Que no hipoteca l'entitat en absolut** (ben al contrari és l'únic projecte dels que s'han fet **QUE NO PRECISA DE CAP HIPOTECA NI PRÉSTEC BANCARI**)

- Dels projectes estudiats fins ara, és l'únic amb caire d'ésser realitzable, **pel seu cost assumible per l'entitat**.

- És un projecte coherent **que respon a les necessitats reals de l'entitat, la modernitza i que la dotarà de les instal·lacions tan necessàries per les seves activitats més habituals, I FINS I TOT, S'HI PODRÀ FER TEATRE!**

- És l'únic projecte dels presentats fins avui davant els socis que **compta amb el seu finançament totalment resolt**.

- És el primer pas, i el fonament de les properes reformes que estan en estudi.

Aquesta junta vol emplaçar a tots els socis -accionistes de l'entitat, per al proper diumenge, 23 d'abril, a les 11,00 del matí a l'assemblea que es celebrarà als locals de l'entitat, i on esperem donar-los complet compte d'aquest projecte que esperem sigui ratificat.